

Хороленко Ю. О.,
здобувач вищої освіти
(Донецький юридичний інститут МВС України)

Науковий керівник:
Гузенко О. П.,
доцент кафедри господарсько-правових дисциплін
кандидат економічних наук, доцент
(Донецький юридичний інститут МВС України)

СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: РОЛЬОВИЙ ТА ЦІЛЬОВИЙ СЕГМЕНТ

Сучасна Україна потребує змін, котрі викликані негативними проявами в життєдіяльності суспільства. Кожна ланка розвитку країни відчуває на собі негативні чинники впливу в соціально-економічному, політичному, екологічному та інноваційному напрямку функціонування. Це пов'язано з тим, що протягом значного періоду в Україні була відсутня дієва платформа майбутньої стратегії розвитку, яка б передбачила чітко викладенні тактичні кроки майбутнього розвитку. Саме зазначене підкреслює актуальність обраного напрямку дослідження та вказує на його сучасність.

Одним із напрямків вирішення зазначених проблем стало прийняття у 2015 році Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», яка була закріплена Указом президента України [1]. Законодавчий регулятор окреслив основну мету та зміст конкретних напрямків розвитку українського суспільства в майбутньому. Як продовження обраного напрямку розвитку законодавець запропонував Проект 2017, який включав Стратегію сталого розвитку України до 2030 року [2].

Зазначена Стратегія встановлювала цілісну систему стратегічних та операційних цілей переходу до інтегрованого економічного, соціального та екологічного розвитку країни до 2030 року. Вона також визначала інституційні засади впровадження Стратегії, напрями міжгалузевої та міжсекторальної взаємодії, основні рушійні сили та інструменти її реалізації.

Підтвердженням реалістичності обраного напрямку розвитку країни стало розробка Проекту Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року» від 07.02.2019 року 2679-VIII [3]. Саме в зазначеному законодавчому акті було наголошено на тому, що модель сталого розвитку

України орієнтована на досягнення оптимального балансу між трьома складовими розвитку – економічною, соціальною та екологічною.

Крім того законодавець підкреслив той факт, що перехід до сталого розвитку українського суспільства представляє собою процес зміни ціннісних орієнтацій багатьох людей. При цьому звернув увагу на те, що визнаними міжнародними фундаментальними цінностями розвитку українського суспільства має стати свобода, рівність, солідарність, толерантність, повага до природи, спільна відповідальність.

Звернення до змістовності зазначених законодавчих регуляторів показало, що національні цілі сталого розвитку України мають взяти за основу політичні, економічні, соціальні, екологічні, моральні і культурні цінності, які властиві українському суспільству. Саме вони, на думку законодавця, визначають спрямованість стратегії на турботу про спільне благо та захист національних інтересів України.

Як стверджує законодавець стратегічне бачення сталого розвитку України має спиратися на забезпеченні національних інтересів та виконанні міжнародних зобов'язань України щодо переходу до сталого розвитку. Саме на даному етапі розробки Стратегії сталого розвитку України до 2030 року законодавець визначив ключові цілі адаптації даного документу. До їх складу було запропоновано включити [2]:

- подолання дисбалансів в економічній, соціальній та екологічній сферах; трансформацію економічної діяльності, перехід на засади «зеленої економіки»;

- побудову мирного та безпечного, соціально згуртованого суспільства з належним врядуванням та інклюзивними інституціями;

- забезпечення партнерської взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, бізнесу, науки, освіти та організацій громадянського суспільства;

- повну зайнятість населення; високий рівень науки, освіти та охорони здоров'я;

- підтримання довкілля в належному стані, який забезпечуватиме якісне життя та благополуччя теперішнього і майбутніх поколінь;

- децентралізацію та впровадження регіональної політики, яка передбачає гармонійне поєднання загальнонаціональних і регіональних інтересів та збереження національних культурних цінностей і традицій.

Враховуючи вищевикладене можна зробити ряд висновків. По-перше українське суспільство обрало Стратегію сталого розвитку в майбутньому. По-друге в основу Стратегії сталого розвитку українського суспільства було покладено досягнення оптимального балансу між трьома складовими: економічною, соціальною та екологічною. То-третє основною метою Стратегії

визнано забезпечення високого рівня та якості життя населення України, створення сприятливих умов для діяльності нинішнього та майбутніх поколінь та припинення деградації природних екосистем шляхом впровадження нової моделі економічного зростання, що базується на засадах сталого розвитку. По четверте на законодавчому рівні було закріплено основні цілі адаптації Стратегію сталого розвитку України. В цілому можна стверджувати, що Україна на даний час отримала правові регулятори, котрі здатні забезпечити адаптацію ключових положень Стратегії сталого розвитку в майбутньому.

Література

1. Про стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>. (дата звернення: 01.05.2019)

2. Стратегія сталого розвитку України до 2030 року. United Nations Development Programme: веб-сайт. URL: https://www.undp.org/content/dam/ukraine/docs/SDGreports/UNDP_Strategy_v06-optimized.pdf. (дата звернення: 01.05.2019)

3. Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року: Проект Закону України від 07.02.2019 р. № 2679-VIII: URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=64508. (дата звернення: 01.05.2019)